

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1866-12-07)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1866-12-07)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schönbergs Forlag, s. 205. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020070.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Martensen til Laub
Kjøbenhavn, 7. December 1866

— — —. Hvilke Tider! I Folkethinget er der den mest afgjorte Stemning for Frimenigheder. Casse og Hall synes at være slaaede om og at beile til Grundtvigianernes Venskab, — — —. Ministeren staaer vaklende som et Rør, der svaier hid og did. Hvorledes det vil gaae i Landstinget, veed Ingen endnu. Jeg glæder mig ved, at vi der have Bindsbøll, der dog vel vil udtale et Vidnesbyrd. Men jeg skjønner ikke rettere, end at Folkekirken gaaer sin Opløsning imøde, dersom denne Lov gaaer igjennem, og at americanske Tilstande ere Finalen, der kan haves i Udsigt. Ulykken er, at lignende Strømninger gaae igjennem hele Verden. Den eensidige Individualisme synes ikke at ville faae Ende.

Om Zeuthens Skrift deler jeg ganske Deres Mening. Det fører til Intet, thi i Grunden ere Zeuthen og Nielsen absolut uenige, og Z. staaer i Virkeligheden langt over paa min Side, om han end har sin egen Idee om Dogmatik. Denne Idee forekommer mig dog at være s. 206noget uklar. Hvad han kalder sit nye Princip — at Alt, hvad der skal være Gjenstand for Tro og kunne blive Troeslærdom, maa have det Ubetingedes Præg — er jo aabenbart ikke noget Princip, hvoraf et System kan udvikles, men kun et Criterium, et Kjendemærke, der som saadant vistnok maa betragtes som rigtigt, men hvorved aldeles Intet er vundet for selve Udviklingen af et dogmatisk System. Hans Fordring om en Tilbagegang til Schleiermacher er ogsaa aldeles uklar, idet han jo selv indrømmer, at man ikke kan gaae tilbage til Schleiermacher, aabenbart fordi Schleiermachers Standpunkt er alt for subjectivt. Men deraf følger, at Dogmatiken maa udvikles i en langt objectivere Retning end Schleiermachers, og der skjønnes da ikke, hvorledes Grundretningen i det Væsentlige skal blive en anden end den, som Z. dog ikke vil billige hos mig. At kaste de speculative Dogmer, Triniteten, Christi Naturer, ud af Dogmatiken, gaaer umuligt an, og Z. vilde selv erfare det, dersom han vilde forsøge at skrive en Dogmatik.

Dog, jeg bliver alt for udførlig. Rigsdagen har sat mig i en Tilstand af Forstemthed, og De, kjære Biskop Laub, bør snart skrive mig et Brev til Opmuntring. Igaar havde jeg den Glæde at see Bindsbøll og Kierkegaard hos mig. Lev vel, og bliv ved at holde af Deres hengivne

H. Martensen.